ч. 170 (13.715). Львів, субота 30. червня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед Сокільським Здвигом.

Комунікат Здвигового Комітету Сокола-Батька у Львові.

(Нічліги й харчування.)

[За]місцеві учасники Сокільського Свята, які при[їдуть] до Львова фірами, можуть підїздити [аж] до рогачок міста, після чого **фіри мають [ве]рнутись за рогачки на визначені місця пос[тою].** На постій фір, відповідно до доріг, які веду[ть у] Львів, назначено отсі місцевости: для стр[ийс]кої дороги — Солонку, городецької — Ру[дно й] Богданівку, янівської — Рісна Руська, зам[ар]инівської і жовківської — Збоїска, личаківської — Лисиничі. П. Т. Громадян вичисле[них] місцевостей **просимо гостинно приняти на[ших] Соколів** і не відмовляти їм своєї помочі [при] прільнуванні фір та опіці над кіньми. На ро[гачк]ах будуть вичікувати Соколів впорядчики [Ко]мітету, які вкажуть приїзжим в суботу [нічлі]гову канцелярію.

[По]дібно й **на залізничих двірцях** у Львові, а [с]е: на головнім, Підзамчу, Личаківськім, П[ер]сківці — **будуть вичікувати в суботу впорядники Комітету.** Відповідно до доріг і залізни[чних] двірців установлено отсі нічлігові канцеля[рії]: для головного двірця й городецької до[ро]ги — школа ім. Б. Грінченка при вул. Городецькій 95; для Підзамча й жовківської дороги [бу]дім школи ім. Короля Данила при вул. Жівській ч. 62 та чит. „Просвіти", Львівська 5[1]; для личаківської дороги і двірця Личаків — [бу]дівку читальні „Просвіти" та школи ім. Кн. Л[ьва] при вул. Крупярській; для Персенківки і с[тр]ийської дороги — площу Сокола-Батька. [Нічлі]гові канцелярії призначать нічліги: або [збірно]ві **безплатні**, або **поодинокі платні** від з[ол.] 2—3 за ліжко. Висоту винагороди означує [нічлі]гова канцелярія.

Число зголошених платних нічлігів досить [ч]исне, одначе при більшій скількости учасників воно невистарчаюче. Тому просимо мешканців м. Львова українців дальше зголошувати вільні ліжка — одначе не пізніше, як до пятниці 29. червня, бо того дня замкнемо листу платних нічлігів.

В суботу на год. 8. вечором назначена в салях „Української Бесіди" при вул. Рутовського ч. 22/I. поверх (Народній Дім) **сокільська вечера.** На спільну гутірку й відпочинок запрошуємо всіх П. Т. Членів Почесного Комітету, Членів-Соколів та впроваджених ними гостей. Вступ вільний за оказанням почесної карти або членської виказки. Учасники сокільської вечері можуть користати з теплих страв при спільнім столі, тоді оплачують готівкою зол. 2; якщо будуть користати тільки з зимних перекусок при буфеті, оплачують ціну, означену буфетовим цінником у висоті власних коштів. Салі „Української Бесіди" будуть отворені тільки до год. 11. в ночі. На площі С.-Б. в неділю й понеділок подбає Комітет про правильну розпродажу харчів у власній управі.

Здвиговий Комітет звертає увагу замісцевим Соколам, що безпроволочно по своїм приїзді до Львова повинні зголоситись у нічлігових канцеляріях, заняти визначені нічліги та оминати непотрібних проходів по місті, головно по год. 10. вечором.

Здвиговий Комітет.

•

П. С. — Від пятниці 29. червня буде вести канцелярія Здвигового Комітету передпродажу білетів на Здвигове Свято на неділю 1. липня. Ціни: за сидячі місця по зол. 4, 3 і 2, за стоячі по 1 зол., для шкільної і ремісничої молоді по зол. 0.50.

Після вбивства мін. Перацького.

Слідство устійнило походження бомби.

Польська преса повідомляє: Влада, яка ве[де] слідство в справі вбивства мін. Перацького не занедбала ніяких можливостей. Тому, [ве]ла слідство в усіх можливих напрямках, [в]насували здогади про походження вбивни[ків]. Слідство устійнило вже походження бомби. Влада має в своїх руках нитки, які ведуть до тих осіб, через руки яких вона переходила. Оголошення подробиць у теперішній стадії слідства не вказане, бо могло би виявити хід слідства.

[З] Української Господарської Академії в ЧСР.

[Д]ня 23. червня ц. р. відбулися Збори Про[ф]есорської Ради Української Господарської Ак[ад]емії в Подебрадах, на яких обрано Президі[ю] академії та деканати факультетів на академічний рік 1934/35. Ректором Академії обрано про[ф]. Б. Іваницького, проректором проф. Л. Ф[р]олова, секретарем Професорської Ради доц. О. [Б]ічковського. Деканом Агрономічно-Лісового Факультету проф. В. Чередіїва, продеканом доц. І. Мазепу. Деканом Інжинірського Факультету проф. В. Іваниса, продеканом доц. Б. Лисянського, секретарем Факультету доц. В. Кучеренка. Деканом Економічно-Кооперативного Факультету проф. М. Добриловського, продеканом доц. Л. Шрамченка, секретарем Факультету лектора В. Сапіцького. До Ревізійної Комісії обрано проф. С. Комарецького, доц. А. Чернявського та лектора О. Безпалка.

Утворення греко-католицької парохії в Бельгії.

[В] Брісселі (Бельгія) утворили українську гре-кат. парохію. Богослуження відправляють в каплиці св. Володимира Великого, яка уладжена покищо скромно. Парохом іменований о. Л. Боський, що відправив першу Службу Божу в неділю 17. VI. ц. р.

[П]ерший концентраційний табор на Полісю.

[П]івурядова агенція „Іскра" повідомляє, що перший концентраційний табор буде на Полісю Березі Картуській пов. Пружани.

[Н]а основі декрету президента концентраційний табор буде під наглядом дотичного воєводи себто новгородського воєводи полк. [Ко]сек-Бернацького. Містечко Береза Картуська начисляє 3.500 мешканців і лежить над рікою Ясьолдою, притокою Припеті. В містечку є залізнича стація на шляху Бересть-Барановичі. В XVI. в. збудовано тут монастир Картузів і від назви монастиря походить назва містечка. Околиці Берези Картуської болотнисті і лісисті.

[Г]ектична робота комуністів у Фінляндії.

Арештування 20 емісарів Москви.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 27. 6. ПАТ. Фінляндська [Т]елеграфічна Агенція повідомляє: Провідники фінляндської комуністичної партії, які проживають у СССР, рішили вислати декількох організаторів з метою оживити комуністичну акцію у Фінляндії. Поліція арештувала в Гельсінґфорсі 20 комуністичних емісарів і забрала багато компромітуючого матеріялу. Між арештованими є теж чотири члени секретаріяту Комінтерну.

Виїхати спокійно на вакації

можете тільки тоді, коли обезпечите своє мешкання від крадежі-влому в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер",

у Львові, вул. Руська ч. 20.

За обезпечення домашнього уладження на золотих 1000·— пересічна річна премія враз з додатками зол. 2·50 — 6·40 залежно від місцевости, роду обезпечених предметів і їх приміщення

Зол. 1·50

Коштує чвертьрічна передплата гумористичного журналу

„ЖОРНА"

Замовляти: Адміністрація „ЖОРНА"
Львів, Ринок 10, Конто ПКО. 503.496.

Зїзд музеольоґів.

В днях 23—26. ц. м. відбувся у Вильні на Городні Х. зїзд музеольоґів з цілої Польщі, у якому взяли участь від українців: д-р Ярослав Пастернак (Музей НТШ), д-р Андрій Копистянський (Музей Ставропиґії) та радн. Володимир Кобринський (Музей ім. о. Кобринського у Коломиї). Спеціяльно нашої території торкався реферат д-ра Ґрабовського з воєвідського „Покутського Музею" у Станиславові про працю обласних музеїв у Східній Галичині. Поза нарадами та рефератами були найцікавішою частиною оглядини розкопок у Городні з часу панування там українських князів та реставраційних робіт на звалищах литовського княжого замку на острові серед озера у Троках. Найближчий зїзд відбудеться за рік у Торуні й Бидгощі

Збро́єння Румунії.

Довгоречинцевий кредит Франції на зброєння.

Мадярський щоденник „Донав Пост" повідомляє, що Румунія одержала від Франції 8 мілїонів фунтів штерлінґів, як довгоречинцеву позичку, на зброєння. Румунська армія буде таким чином випосажена дуже добре. Частину летунських матеріялів закупить Румунія в Анґлії. Туди виїзджає румунський міністер летунства Ірімеска в найближчих днях.

Wyciąg z protokułu wspólnego posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI. I. karny we Lwowie w składzie S. O. T. Będaszawski jako przewodniczący, S. O. M. Dr. J. Locker i dr. T. Laskowski jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 161 czasopisma p. t.: „Dilo" z daty, Lwów, dnia 21 czerwca 1934. do Sygn. VI. I. Pr. 340/34. na posiedzeniu niejawnem w dniu 25 czerwca 1934 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 19 czerwca 1934. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t.: „Dilo" Nr. 161 z daty, Lwów, dnia 21 czerwca 1934. zawierającego: 1) w artykule p. t.: „Masowi areształuwannia w Hałyczyni" w całości z tytułem, 2) w artykule p. t.: „Jak widbułoś talerhowskie świato w Kisłowi" w całości wraz z tytułem — znamiona ad 1) występku z art. 159 §. 1 k. k. a odnośnie do 2) występku z art. 170 k. k., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu: ad 1) publiczne ujawnienia przed rozprawą główną i bez zezwolenia właściwej władzy, szczegółów dochodzeń, przez wymienienie nazwisk aresztowanych, ad 2) rozpowszechnianie fałszywych wiadomości przebiegu zjazdu w Talerhowcu w woj. Tarnopolskiem, które to wiadomości mogą wywołać niepokój publiczny. Według §§. 487, 489. 493 p. k. oraz §§. 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący T. Będaszewski w. r. Protokulant K. Baczak w. r. Za zgodność Janowicz kier. sekr.

ВИСНОВКИ І ЗАВДАННЯ.

Женева, 21. червня 1934.

Кінець минулого тижня дає можність зробити потрібні висновки з політичних подій останнього часу в Европі.

Виголодження міліонів українського селянства не минулося московському урядові даром. Господарське ослаблення, політичне заміщання, а навіть паніка в самім большевицькім апараті, як наслідки голодової катастрофи на Україні в цілім СССР, відбилися дуже помітно на міжнароднім становищі московської вязниці народів.

Поразки московського уряду на міжнароднім терені, що наступили так несподівано по „блискучих осягненнях" пана Літвінова в справі фабрикації умов про ненапад і всяких інших, тим значніші, що з московського боку зроблено справді розпучливі зусилля, щоб їх оминути. Московський уряд мусів у значній мірі полишити демагогічну фразеольоґію про світову революцію, боєву єдність пролетаріяту під проводом Москви та іншу комедію, що впливали ще на деякі верстви здеморалізованих груп робітництва та здекласованої інтеліґенції. Московський уряд мусів отверто перейти до табору оборонців непорушности мирових умов та незмінности сучасних політичних відносин в Европі, чим так хваляться деякі „буржуазні" приятелі Москви типу Еріо.

Зрада московського уряду „революційним засадам" самою прощею до женевської Каноси не обмежилася. Барту післав Літвінова навіть до берлінської Каноси з пропозицією „східнього Льокарна", в якім окрім СССР та Польщі малаб взяти участь і Чехословаччина. Літвінов зявився в Берліні 13. червня перед самим відїздом Гітлера до Венеції, намагаючись, очевидно, тим часом невідомими пропозиціями Франції та московського уряду ударемнити сходини Гітлера з Мусоліні, чи принаймні скаламутити їх. Щоб уявити собі безоглядну політичну, скажім, „мужність" пана Літвінова, треба мати якусь уяву про ту повінь ненависти, наклепів, брехонь, лайок і примітивно-простацьких карикатур, яку щодня виливає большевицька преса в цілім світі на Німеччину.

Відповідь Німеччини Літвінову була рішучо неґативна, а разом з тим і дуже зручна та зрозуміла як у Льондоні так і в Римі. Відповідь відносилась не до засади помирности, але до засади реґіональних пактів та політики бльоків.

Тимчасом політика поділу Европи на протилежні бльоки є останньою дошкою міжнароднього порятунку московського уряду. Так як навіть безсила Персія могла вдержувати свою незалежність протягом десятків років, хитаючись між Росією та Анґлією, намагається тепер СССР продовжити своє збанкротоване істнування, використовуючи противенства між Францією та Німеччиною з одного, та між Америкою і Японією з другого боку.

Поза поділом Европи на ворожі бльоки мислимий лише пакт чотирьох великодержав, якого як вогню боїться Москва, цілком слушно вважаючи, що раніше чи пізніше він може бути опрямований лише проти московського уряду. І французька преса вже стверджує, що пакт чотирьох активізовано на сходинах у Венеції, цим разом не лише з конечностей загальноевропейських, а й з внутрішніх німецьких потреб.

Оскільки справу Австрії полагоджено у Венеції відроченням цього питання на кілька років, як про це повідомляє преса, схід полишається єдиним напрямком розвитку продукційних сил Німеччини, отже і напрямком можливої експанзії пакту чотирьох держав.

Подорож фон Рібентропа до Парижа можна вважати у деякій мірі відповіддю на подорож пана Літвінова до Берліна. Чи пощастило йому засувати Барту життєві конечности Німеччини та необхідність франко-німецького порозуміння в рямках пакту чотирьох, питання тим часом досить сумнівне, та й рішатися воно буде не лише в Парижі.

Але красномовніше ніж німецька дипльоматія промовляє німецька мораторія як назовні так і до самого німецького народу. Є вона безсумнівним доказом того, що самими внутрішніми засобами жадна держава, а в тім числі і Німеччина при всім її геройськім напруженні національних сил, світової кризи перемогти не може. Хоч німецька мораторія і є тяжким ударом по фінансах всіх великих держав, поважного протесту чи спротиву вона властиво ніде не стрінула. Неминучість її більше-менше для всіх зрозуміла. Ця мораторія є закінченням майже півтора десятка років історії повоєнних відносин між Німеччиною та її колишніми противниками у світовій війні. Чи буде ця мораторія першим кроком до безпосереднього обопільного скреслення державних, а може й деяких приватних боргів, чи ні, питання поважне, але в всякім разі не вирішальне.

Німецька мораторія поруч зі збільшенням воєнного буджету Німеччини та відповідним збільшенням озброєння усуває всякі сумніви відносно становища Німеччини в Европі. Німеччина виявляє цілковиту готовість розпочати боротьбу за загальне впорядкування Европи, відсуваючи на довгі роки рішення дуже важливих для неї питань коридору та аншлюсу, але рішучо відкидає заходи тої чи іншої держави перебути чи вирівняти фінансову та політичну кризу коштом Німеччини.

Таке становище Німеччини безумовно вирівнює шлях до утворення пакту чотирьох держав, але невідомо тим часом, оскільки чинні завдання цього пакту ясні вже тепер його майбутнім учасникам. Нечинним-же цей пакт довго бути не може.

Евентуальний вступ московського уряду до Союзу Народів та писання деяких часописів про поліпшення німецько-московських відносин у звязку зі сходинами у Венеції, розуміється, траґічно брати не треба, але не можна й заплющувати очей на те, що усвідомлення справжньої ролі Московщини в сучасній світовій кризі здобуває собі терен в політичних колах Европи хоч і постійно, але дуже повільно.

У звязку з цим треба зазначити дуже замітний факт, що українці при їх загальнім дуже низькім розвитку політичного мислення в зрозумінні справжнього національно-політичного ества Московщини ідуть що найменше на три-чотири роки попереду европейської політичної думки. Кілька років тому українській журналістиці було відомо, (політичних книжок у нас не читають), що большевизм є нічим іншим, як московським імперіялізмом, що він тримається лише невільницькою працею приневолених націй, що ці нації є єдиним поважним чинником боротьби проти московського уряду в межах СССР, що руїна цих націй та руїнницькі впливи большевизму в сусідніх державах, спеціяльно в Китаю, є головною причиною світової кризи. Тимчасом в Европі дістали таке-сяке поширення покищо ледви два-три з перших тверджень, але фактичних висновків і з них ще не зроблено.

Тепер маємо нові жахливі ствердження того, що ми говоримо від років, як в невольній дійсності життя нашої нації під московською владою так і в новітніх подіях світового життя. Єдиним засобом проти того, щоб сам факт загибу міліонів українського населення в СССР не затроїв і не прибив життя українського народу поза межами московської вязниці народів, може бути лише твердо обґрунтоване переконання кожного окремо і всіх разом, що все можливе в протимосковській обороні нашої нації зроблено і робиться далі.

Завданням тих, що перебувають на чужині, є розповсюджувати ту спасенну правду про Московщину, яка відома нам, але ще не відома тим, кому її належиться знати. Одним із завдань тих, що перебувають на українських землях, є дати засоби для протимосковської акції на міжнародньому терені.

М. Данько.

Московські фортеці.

Волинь, 24. VI. 1934.

I.

Правильно кажуть, що на північно-західніх землях іде боротьба в православній церкві не за українізацію, — бо українців не треба українізувати, — а за розмосковлення її. Словянська мова в богослуженні — річ другорядна. Греко-католицька церква в Галичині є українською, хоча й зі словянською богослужебною мовою. Йде боротьба за владу в церкві та за її дух.

Емігранти-росіяни разом із зденаціоналізованими місцевими українцями — малоросами й теж „русскімі", захопивши церкву у свої руки за часів російського панування, перетворили поодинокі церкви у свої російсько-націоналістично-імперіялістичні фортеці. Прикидаючися найльояльнішими горожанами, вони не перестають надіятися на „єдіну-неделіму".

Церква у руках росіян є цілковито виразною політичною станицею, передовою фортецею, в якій кожний росіянин має своїм завданням триматися до приходу розбитої на полі революції російської урядничої армії.

Тих, хто їх толерує, вони вважають за своїх союзників, а до союзників треба бути льояльними й доброзичливими. Навпаки, українці це „мятежнікі", що колись будуть „усмірені", а щоби це легше відбулося, в жадному разі не можна передати їм церковних твердинь.

Церква, маючи характер російської фортеці, в той самий час є ще й школою, де мають виховатися майбутні вірні сини матушки Росії і герої-борці за „єдіну-неделіму". Тут, що неділі й що свята збираються маси хахлів — властиво „тоже русскіх". Лише тут вони можуть повчитися російської мови. І лише тут можна підтримати серед них звязок з „русскім народом" — відслужити молебень у свято „русской культури", помолитися за царя, нагадати, як большевики гноблять матушку Росію й т. д.

Хіба є яке інше місце для такої роботи?

Тому то за всяку ціну росіяни хочуть утримати церкву у своїх руках, хочаб і фізичною силою.

II.

Лише на цьому фоні можна зрозуміти останню подію в рівенському соборі і лише в цій площині треба до неї підходити. Про цю подію вже багато правдивих і неправдивих інформацій подала польська преса, яку, як видно, спритні росіяни вже встигли поінформувати якслід.

Зрештою, нас не цікавить зовнішня сторона конфлікту п. Скрипника з протоєреєм рівенського собору: як і що він говорив, та як його викидали зі собору й чи сильно він потовкся.

Увагу українського громадянства абсорбує інше питання. Звідки в росіян стільки самопевности й відваги, що вони не побоялися стероризувати єпископа луцького Полікарпа, який досі не відважується служити у луцькому соборі Служби Божої по українськи? Звідки в них узялася сміливість викинути (й то не якнебудь) з рівенського собору самого посла, а одинки? Звідки в них якась особлива сила, що новий волинський архиєпископ мусить бути вже стільки часу таким обережним і повільним?

Відповідь на це питання є найпотрібнішою річю для успішної боротьби українців за вирвання з рук росіян церков, перетворених у московські фортеці, та за розмосковлення їх.

Тимчасом відповіді на це питання не маємо.

III.

Деякі питання висовує й сам факт викинення зі собору п. Скрипника. Якби його не позсовувати, а моральної поразки не затерти. Таки викинули та ще, здається, трохи потовкли.

А деж були українці? Чому не боронили?

В цьому ціла траґедія п. Скрипника і його товаришів. У Рівному дуже сильні українські периферії. Їхньої сили цілковито вистарчає на те, щоби росіяни й не пікнули в соборі. А своєю кількістю вони кожної хвилини моглиб змусити войовничого соборного протоєрея бодай не перешкоджати українській Службі.

Очевидно, українські національно настроєні маси не підтримують тих, що сьогодні змонополізували собі українізацію церкви. Чи не були вони в резерві в Рівному й чи не є взагалі в резерві?

Виходилоб, що українські маси однаково ставляться й до росіян, що тримають церковні фортеці у своїх руках, і до тих що намагаються ці фортеці з їхніх рук вирвати для себе.

Здається, що власне так і є — і в містах і по селах.

Часом хотілиб перетворити церкви у фортеці, але вже свої та іншого коліру? Факти підтверджують цю думку. Віруючі українські маси ставляться неґативно до монополізування церкви одною маленькою ґрупою. І звідси безсилля цієї ґрупи, що дає росіянам відвагу викидати її репрезентантів за двері.

Справа церкви вийде на належний шлях лише тоді, коли вона перейде до рук цілого українського народу.

Це аксіома. Такою самою аксіомою є й те, що монополізування церкви якоюсь одною ґрупою буде вести її до ще більшого ослаблення.

Тому найвищий час, щоб наші церковні діячі знову взяли справи церкви у свої руки й скликали другий церковний зїзд, який би обрав церковний комітет. Хтоб до цього комітету не був вибраний, аби був вибраний, а не призначений, бо лише тоді цей громадсько-церковний орґан був би авторитетним і дійсно міг би вивести українську церкву на належний шлях.

Senk.

Галицький Магазин Новостей Галицька 1
Поручає вовни, сукна, шовки, зефіри, полотна та всілякі бламатні товари по найнижчих цінах. При закупні товару від 5. зол. даром білет до першорядних кін. 5/73 76-

Український Жіночий Конґрес у Станиславові.

4-тий день Конґресу.

ПОПОЛУДНЕВІ НАРАДИ.

З год. 3.30 почалися пополудневі наради IV. Дня Українського Жіночого Конґресу рефератом п-і **Неонілі Селезінкової** з Радехова на тему „Жінка в кооперації". Перейшовши в ньому історію розвою української кооперації на Наддніпрянщині, західних землях, Закарпатті й Буковині, її численність до світової війни, вплив тієї війни на кооперацію та повоєнне її відродження, нарисувала прелеґентка на тлі повоєнного лихоліття завдання кооперації і ролю жіноцтва в цій праці. Кооперація — це на думку прелеґентки — комашина буденна праця, шлях до добробуту й волі й загал жіноцтва мусить у цій праці взяти участь, чи то ведучи пропаґанду за нею, чи навчаючи в ній дітей, чи використовуючи врешті свій вплив на чоловіків. В тім напрямі повинна йти теж праця всіх жіночих організацій, що мають стати кадрами кооператорок — завдатку економічної і політичної незалежности народу. (Оплески.).

Після цього йшов реферат п-і **Ольги Лішиської**, Комарно, на тему „Жінка в домашньому й сільському господарстві". Вийшовши з огляду, що українська жінка живе у своерідних умовинах і має безліч обовязків, які в інших країнах бере на себе держава, та що жінка є душею цілого домашнього життя, обговорила прелеґентка значіння цього господарства для народу, відповідальність за нього жінки, виховання дітей, прикмети доброї господині, її вишкіл, значіння модерної господарської техніки, ладу й гармонії у хаті, плекання народної домашної культури, раціональне відживлювання, сон, естетику хати, виплатність дм. господарства, птахівництво, городництво, науку господарства і служби. Весь реферат підкреслював величезне значіння господинь для здоровля народу та його будучого. (Оплески.).

Третім з черги того пополудня був реферат д-ра **Хариті Кононенко** з Ужгороду „Економічна незалежність жінки". Зміст його такий: Економічне становище жінки явище складне. Його пробує нормувати державне законодавство, але ці закони недостаточні, зокрема в нашій добі, коли є попит і ще більша подача на робочі руки жінок. Звідси виросла конкуренція та питання фахової підготовки і фахового видосконалення жінки, зокрема її гін до незалежности. Так було до війни. Після неї попит на руки змалів і жінка була приневолена вернутись до хатнього господарства. Вернулась теж експльоатація жінки. Боротьба за незалежність жінки стає дуже важка. Почався дослід над прикметами жінки для раціональнішого їх використання. Але здійснити право на працю й незалежність жінки можна тільки організованістю та підготовкою її до фахової праці. Жінку жде ще важка боротьба на цьому полі, але це боротьба за людську гідність жінки, краще життя народу як цілости. (Оплески.).

Ці три реферати творили замкнений собою цикль економічних рефератів під гаслом „Будуймо народне господарство". Після них, з огляду на конечний виїзд референтки виголосила свій реферат п-і д-р Ксеня Янович, реферат уже з циклю „Дбаймо за народне здоровля", на тему „Праця жінки на полі суспільної опіки". Дискусію над економічними рефератами перенесено на середу цього тижня.

У рефераті обговорила **д-р Ксеня Янович** ...сь суспільної опіки й її історію від найдавніших часів, ріжниці між сусп. опікою (державна), філянтропією (добровільна громадська) та каритативністю (громадсько-християнська), суспільну опіку в інших державах і в Польщі, ...тьське законодавство в тій справі, природну ролю жінки у суспільній опіці, статистику про опіку над дітьми у Польщі, зокрема над нашими дітьми, конечність творити свої інституції опіки, наші т-ва сусп. опіки і їх конечне спеціалізування. Окрему увагу звернула прелеґентка на мале зацікавлення сусп. опікою у нас і начеркнула пляни праці, яку моглаб повести в тім напрямі українська жін... праці, що має широкі перспективи, тим бі... що готові ...иці для неї вже готові. Реф...ат виказав велике знання предмету, річевий підхід і ясне розложення матеріялу; варто видати його окремою відбиткою.

На цьому конґресові наради того дня, на яких саля станиславівського „Сокола" була набита, закінчено. Вечором у Станиславові відбулися дві звязані з конґресом імпрези:

ВИСТАВА ТЕАТРУ ІМ. І. ТОБІЛЕВИЧА „КОРНЕВІЛЬСЬКІ ДЗВОНИ",

на якій, хоч як високо стояла мистецька гра артистів (Рубчак був у III. дії незрівняний, мусів кілька разів повторяти пісню, Бенцаль дуже добрий, Ленська, Бенцалева, Нікітин і Даньчак — не менше добрі) мала дуже мало гостей, можливо з огляду на одночасно другу конґресову імпрезу,

ЧАЙНИЙ ВЕЧІР,

улаштований Гол. Виділом Союзу Українок і Діловим Конґресовим Комітетом під гаслом „Шануймо рідну ношу". Цей вечір мав відбутися в Салі залізничників, але тому, що в цій салі не погодилися зробити деякі удогіднення, вечір пройшов у тій самій салі, де були наради, тобто салі „Сокола".

У програму чайного вечора-равту, на який прибули майже всі делеґатки та гості зі Станиславова, увійшли: фортепянове сольо Марії Вишницької з Перемишля, деклямації Софії Сталникової та Олександри Кривіцької, клясичні танки власного укладу Ірини Ґоґульської з Кракова, врешті ревія народніх строїв, що була справжньою атракцією вечора та заслуговує на окрему увагу. На сцену виходили ґрупами жінки в історичних та народніх одягах, що репрезентували всі області західних земель й переходили салю під оплески публики. Це була надзвичайно барвиста веселка-ревія, що репрезентувала гідно наші національні скарби. Фахові пояснення до них давала п-і Ірина Ґурґулівна.

На салі майже всі жінки були в народніх строях, а щира гутірка, переривана поодинокими точками програми, та добрий буфет зробили чайний вечір незвичайно приємною імпрезою і протягнулись до пізньої ночі.

Так скінчився IV. День Українського Жіночого Конґресу не менше цікавий, удатний і добре зорганізований, як попередні.

5-тий і останній день Конґресу.

ДАЛЬШІ НАРАДИ.

Станиславів, 27. червня 1934.

П'ятий і останній день Українського Жіночого Конґресу почався з неослабленим зацікавленням, при набитій салі, дискусією над учорашніми економічними рефератами. Нарадами проводить, як і вчора пополудне п-і Ірина Павликовська.

В цій дискусії забирали голос: **П-і Нивинська** (Ужгород) про шкідливе легковаження теперішньою жінкою її божих і природних обовязків матері й дружини, **п-і Мохнацька** (Теребовля) про значіння жіночих кооператив, як варстатів праці для дівчат і жінок; **п-і сен. Кисілевська** (Коломия): про гасло „свій до свого"; **п-і Корняк** (Рогатин): про потребу виховувати діти у кооперативному дусі та у зрозумінні ідей кооперації; п-і **Ясеницька** (Краків) і **п-і Тишинська** про виконування жінкою гасла свій до свого краще, як досі; **п-і Богуславська** (**Перемишль**): про засоби ощадности у жінки: згідно з принципом: „Менше строїв, більше захоронок!"; **п-і Дубляницева** (Перемишль): про те, що кожне родинне і національне свято повинно відбуватися у рідній ноші; це дасть працю сотням рук і гроші своїм; **п-і Підгірська** (**Ковель**): Без зайвих демонстрацій, праця — ось завдання жінки: **п-і Залізнякова** (Львів): Слід звернути увагу на фахову школу „Труду" у Львові.

В год. 12.05, коли це пишемо, після дискусії виголосила вже свій реферат, дальший з циклю „Дбаймо про народне здоровля", п-і д-р **Софія Парфанович** на тему „Гігієна жінки" й говорить **п-і Цецилія Паліїв** на тему „Фізичне виховання і спорт у житті жінки". Зміст їх подамо завтра.

Пополудні сьогодні відбудеться дискусія над рефератами, резолюції й закінчення Конґресу.

(а. к.)

ПРИВІТИ.

На Конґрес, як повідомляє Секретаріят У. Ж. К. прислано такі привіти:

І) Зі Львова:

1) Наукове Товариство ім. Шевченка, 2) Союз дієчів українського театр. мистецтва, 3) Українське Технічне Т-во, 4) Секція Студенток 5) Т-во „Зоря", 6) Українське Т-во Прих. Мистецтва, 7) Назустріч, 8) Діло, 9) Українське Лік. Т-во, 10) Українське Юнацтво, 11) Нова Хата, 12) Народне Мистецтво, 13) Прпія, 14) Міщанське Братство 15) Союз Українських Адвокатів, 16) Т-во К... атів 17) Д. Н. У. М., 18) Відродження, 19) Т-во Прих. Освіти, 20) Кат. Акція Укр. М. Молоді, 21) Союз-Батько, 22) Союз Українських Купців, 23) Маслосоюз, 24) Елеґант, 25) Центробанк, 26) Народня Торгівля, 27) Кр. Ганни Барвінок, 28) Народня Гостиниця, 29) Світ Дитини, 30) Т-во св. Андрея, 31) Т-во Охорони Дітей, 32) Дністер, 33) Центр. Кружок Кат. Акції Жін., 34) КАУМ, 35) Ком. Допом. Вдовам і Сиротам.

II) З Варшави:

36) Український Центр. Комітет, 37) Рідна Мова.

III) З краю:

38) Місіонар, Жовква, 39) Марійська дружина, Дрогобич, 40) Мар. Др., Стрий, 41) Філія „Просвіти", Болехів, 42) Т-ва в Тустановичах, 43) Просвіта, Калуш, 44) П. С. К., Калуш.

IV) Зі Станиславова:

45) Відродження, 46) Сокіл, 47) Українське Гім. Т-во, 48) Філія Т-ва Охор. Дітей, 49) Кружок „Р. Ш.", Бельведер, 50) Філія Т-ва ім. Лисенка, 51) Окр. Союз Українських Кооператив, 52) Філія „Сільського Господаря", 53) Взаїмна Поміч Українського Учительства, 54) Муж. Хор „Думка", 55) Українська Бесіда, 56) Читальня „Просвіти", Бельведер, 57) Цех Українських Ремісників, 58) Сокіл III, 59) Учительська Громада, 60) Боян, 61) Союз Укр. Купців, 62) Нар. Базар і Укр. Книг., 63) Молода Громада, 64) Українська Хата, 65) Кружок „Р. Ш." ім. Яконович, 66) Українська Ремісн.-Промисл. Бурса, 67) Пов. Союз Кр. „Р. Ш.", 68) Кружок „Р. Ш." ім. Шашкевича, 69) Український Кооп. Банк.

V) З закордону:

70) Союз Українок Америки, 71) Жіночий Світ — Редакція, 72) Укр. Жін. Громада в Чехах, 73) Гурток Старших Пластунок „Україна" у Празі, 74) Жіноча Поміч, Нюйорк, 75) Жіноче Т-во ім. О. Басараб — Торонто, 76) Жіноча Громада в Перт Амбой, 77) Жіноча Секція при Ком. Доп. Укр. Збігцям в Ужгороді, 78) Жін. Сек. при „Просвіті" в Док-Суді, 79) Відділ 49 в Америці, 80) Укр. Роб. Т-во „Родина", Відень, 81) Укр. Жін. Громада в Чехах, 82) Відділ 14 в Америці, 83) Укр. Жін. Союз Подебради, 84) Укр. Т-во Горожанок Америки — Філядельфія, 85) Жін. Т-во „Дочки України" Філядельфія, 86) Союз У. ім. О. Кобилянської — Вунсакет, 87) Т-во Марії Маркович — Вінніпеґ, Ман, 88) Ініц. Ком. Всеукр. Нац. Конґресу — Прага, 89) Укр. Наук. Асоц. у Празі, 90) Союз Українок — Шікаґо, 91) Укр. Обеднання в Ч. С. Р., 92) Укр. Пед. Т-во Прага, 93) Музей Визв. Боротьби України — Прага, 94) Укр. Пед. Інститут — Прага, 95) Просвіта в Празі, 96) Т-во ох. укр. іст. памяток за кордоном, 97) Укр. Комітет Прага, 98) Укр. Культ. Обеднання в Болгарії, 99) Головна Еміґрац. Рада — Париж, 100) Громада Українців у Мельнику, 101) Союз Укр. Письм. і Журналістів — Прага, 102) Укр. Еміґрація в Румунії, 103) Укр. Т-во „Просвіта" — Прага, 104) „Просвіта" — Хуст, 105) Організації м. Хуста, 106) Незалежна Україна — Брюссель, 107) Европ. Обед. Укр. Орг. на чужині, 108) Т-во Оборони Жінок — Прага, 109) Організація Інжинірів Українців Подебради, 110) Редакція „Гуртуймося", 111) Укр. Госп. Академія — Подебради, 112) Союз Укр. Сокільства — Прага, 113) Український Тиждень — Прага, 114) Укр. Т-во Прихильників Книги — Прага, 115) Союз Укр. Пров. Орг. — Ліберець, 116) Укр. Допомогове. Т-во — Ліберець, 117) Укр. Реф. Реальна Гімн. — Ржевниці, 118) Філія „Просвіти" — Хуст, 119) Укр. Нац. Громада — Литва, 120) Українське Бюро — Льондон, 121) Союз Укр. Жінок — Букарешт, 122) Жін. Нац. Рада — Прага.

VI) Ріжні:

123) Марія Лівицька — Варшава, 124) Анна Жук — Відень, 125) Ред. „Світла" — Мукачів, 126) Анна Курило — Дітройт, 127) Герміна Шухевич — Львів, 128) Мих. Рошкевич-Іванцева, 129) Ольга Рошкевич-Озаркевич — Миклашів, 130) Іванна Остерман — Галич, 131) Уляна Кравченко — Перемишль, 132) Спортовий Союз — Станиславів, 133) Тризуб — Париж, 134) Бібліотека ім. С. Петлюри — Париж, 135) Т-во укр. інжинірів — Прага, 136) Спілка інж. і техніків укр. емігр. у Польщі, 137) Кобзар — Смедерево — Югославія, 138) Укр. Громада Білгород, 139) Корпорація „Чорноморе" — Чернівці, 140) Укр. т-ва — Болехів, 141) Укр. Бюро — Женева, 142) Укр. Жін. Т-во — Саскатун, Саск. 143) Т-во Божої Матери Неустаючої Помочі — Ковель, 144) Марійська Дружина Студенток — Львів, 145) Новий Час — Львів, 146) Наш Прапор — Львів, 147) Дзвіночок — Львів, 148) Народня Справа — Львів, 149) Т-во „Основа" — Ковель, 150) Філія Союзу Укр. Еміґранток — Львів, 151) Корпорація „Запороже" Чернівці, 152) Українське Т-во Допомоги Еміґрантам з України, 153) Укр. Жін. Канади — Вінніпеґ, 154) Марія Білецька — Львів, 155) Анна Гамерська Данилович і Олена Гамерська-Плешкан, 156) Нова Зоря — Львів, 157) Олекса Сливеський, Мольон — Францiя, 158) Самопоміч Укр. Еміґрантів — Градец Кральови, 159) Д-р Остап Грицай — Відень, 160) Т-ва с. Гороховина б. Богородчан, 161) Неділя — Львів.

ПІДПИСУЙТЕ Й ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

Равт під гаслом „Шануймо народню ношу“.

Равт улаштований головним виділом Союзу Українок і Діловим Конгресовим Комітетом став надсподівано прегарним переглядом на-шої народньої, жіночої ноші. Більшість відві-дувачів застосувалась до киненого гасла і вби-ралась наскрізь стилево, понародньому. З ве-ликою цікавістю витали себе на салі знайомі незвично переодягнені, випитували, кули і від-ки, приглядались зблизька вишивкам. Панував загально радісний, піднесений настрій.

Хто зна, чи колинебудь була би краща на-года, щоб згуртувати наше жіноцтво з усіх у-сюдів так численно, чи наша волинянка, полі-сянка, буковинка, американка чи канадійка мо-гли би побачити таку кількість цікавих народ-ніх строїв, чи галичанки могли би побачити на живих моделях колинебудь поліські, полтав-ські, волинські стилеві одяги. Пані І. Павликов-ська впала на щасливу думку влаштувати пе-регляд строїв, угрупувати їх за селами і дати публиці змогу охопити її в одній широкій кар-тині.

У стародворянських строях маєстатично виглядали Олена і Ольга Кульчицькі та у боярськім п. Ціпановська. З довгого ряду показа-них строїв визначувались оригінальністю ста-роміщанський стрій з Угнова (дуже цікаве вя-зання хусток у чубок); майже жалібно чорний, борщівський, зовсім білий, здебільша полотня-ний снятинський і журавенський. Це тільки так на виривки згадуємо. Зрештою переважали ма-льовничі покутські і гуцульські строї. Публика була така перенята цією несподіваною виста-вою і врадована, що концертова і танкова ча-стина програми здавалась майже зайвими до-датками. Всі чекали на сцені чогось рідного-своєрідного, якоїсь тужної пісні на нуту сіл, з яких походять строї, якогось зовсім несклад-ного, але щиро народнього танку, якогось хо-рового співу. Настрій загалу відвертався від складности і звертався до народньої простоти. Ось чому фортепіянове сольо Вишницької, повно і добре загране, не зробило належного вражіння; тому-то танкові клясичні виступи („Колисанка“ Барвінського клясично затанцьована), не викликували заслуженого відгомону серед публики. Зорієнтуватись в танковій індивідуальности Гогульської після таких коротких хоча вмілих виступів на невідповідній сцені стало важко. Запримітили ми гнучкість, безпосередність і мягкість рухів. Танцюристка молода, а розвій лежить іще перед нею. Все-ж мусить учитись і набрати духової доврілости, яка ушляхотнює танок, передуховлює його і надає йому індивідуальний напрямок. Артистка мусить вловити те мистецьке щось, яке притягає непереможною силою до себе і тоді навіть у чужій атмосфері зуміє заволодіти публикою. Завдання танцюристки було дуже тяжке, бо добре виконані клясичні танки, які подобаються в іншім середовищі, не мали тут свого потрібного тла і своєї публики. На жаль, не довелось нам почути мистецького співу Приймової, яка так вміло інтерпретує народні пісні (з причини хороби її точка відпала) і яка напевно зуміла6 прикувати увагу публики.

Зате почули ми милий спів п-і Сталникової; вона вбрана по-народньому співала пісні лекшого жанру і співала їх добре. О. Кривицька деклямувала прегарно як усе; її витали рясними оплесками. Публика не знала на цьому вечорі нічого крім себе самої і свого строю. І тому всі концертові декляматорські і танкові виступи пройшли мимо її свідомости, а шкода, бо вони були дуже цікаві і на високім мистецькім рівні. Шкода, що не мав вечір стилевости до самого кінця і що до народньої ноші не додали в програмі народньої музики та народнього танку.

Мелянія Нижанківська.

Становище жінки на Радянській Україні.

(Реферат з 2. дня Українського Жіночого Конгресу).

(Продовження.)

Перейдемо тепер до ознайомлення з тими правними нормами, якими користуються жінки-робітниці. Закони ці можуть бути поділені на дві групи. Одні з них поширюють свою чинність на всіх жінок, другі лише на жінок-робітниць. До перших з них належать ті закони, які торкаються становища жінки в родині і її відношення до дітей. Згідно з радянським законопроектом шлюб завязується реєстрацією його у відповідній радянській установі (ЗАГС), розвязується на підставі односторонього бажання і реєстрації цією урядовою установою. При завязуванні шлюбу законодавство знає деякі обмеження, а саме — вік тих, що бажають побратися, або їх спорідненість. При розвязанні жадних обмежень нема. Власне сама реєстрація шлюбу щодо взаємних прав і обовязків має більше значіння в бездітних родинах, бо коли в результаті полових взаємин між чоловіком і жінкою народиться дитина, тоді правні відносини, які виникають між ними і обовязки їх щодо дітей нічим не ріжняться, незалежно від того, чи їх шлюб зареєстрований чи ні. Кожна вагітна жінка може подати заяву до відповідної установи про особу, яку вона бажає зареєструвати як батька своєї дитини, і коли від цеї особи до місяця нема заперечення, запис імени батька переводять відповідно до заяви жінки. Замужня жінка може на бажання зберегти своє дівоче прізвище; шлюб не обмежує волі жінки щодо вибору заняття. При переміні місця осідку чоловіка жінка не має обовязку міняти його також; провадження спільно господарства, порядок і кошти на нього залежать від згоди обох сторін. Між маєтком жінки і чоловіка переводять роздільність. Єдині обовязки, які виникають між подружжям, між батьками і дітьми і навпаки, це обовязок матеріяльної підтримки. Батьки не можуть давати напрямку у вихованні своїх дітей — це є пріоритетом держави.

Коли перейдемо від родинного становища жінки до її стану в інших галузях громадського і господарського життя, то тут зустрінемося з цілою низкою привілеїв, якими користується тільки жінка-робітниця. Як відомо, жінка на Радянській Україні має однакове право з чоловіком на працю, в урядових установах і в промислових та торговельних підприємствах. Але через те, що при зарахуванні на посаду пішу ролю відграє соціяльне походження кандидатки жінка-робітниця може в першу чергу використати своє право на працю. Так само жінка має однакове право з чоловіком на освіту, але число вільних місць у кожній школі визначається окремо для кожної соціяльної групи, при чому найбільше число вакансій приділюється робітникам. Відомо, що до шкіл на Радянській Україні не приймають на підставі індивідуальних прохань; для того, щоб попасти до школи, треба дістати призначення від тої чи іншої радянської установи. Через те, що найбільше число вільних місць по школах приділюють робітникам, жінка-робітниця має далеко більші шанси перед жінками інших груп на здобуття освіти.

Праця жінки-робітниці в промислових підприємствах підлягає спеціяльній охороні на підставі норм кодексу праці. Головні постанови кодексу праці такі: жінку не допускається до нічної праці за винятком тих виробництв, де це викликане особливою необхідністю. Безумовно заборонена нічна і додаткова робота вагітним жінкам і тим, що годують дітей. Жінки звільняються від праці на 8 тижнів перед злогами і 8 тижнів після них. Для жінок, що займаються умовою або канцелярською працею, це звільнення зменшується з 16 до 12 тижнів. Для матерей, що годують дітей, установлюються що 3—3½ години півгодинні перерви підчас праці для годування дитини. Жінки-робітниці користуються спеціяльним забезпеченням у формі грошової допомоги підчас вагітности, злогів і годування дитини. Щодо установ санітарно-гігієнічного характеру (доми відпочинку, санаторії, тощо), то ними в першу чергу можуть користуватися члени професійних спілок і їх родини. Виплата пенсії на випадок інвалідности і старости забезпечує сперш у інтереси робітників найтяжчих, шкідливих і найважливіших підприємств. Це в основному найголовніші норми, що характеризують становище жінки-робітниці. Спробуємо зясувати далі, які результати дала радянська політика в практичному житті.

Як ми зазначили, жінка-робітниця користується на Україні досить значними привілеями. Яку частину загалу жіноцтва на Україні складає ця група?

За переписом 1926 року на Україні зараховувалось 14.940 тисяч жінок; з того числа на жінок-робітниць, як зайнятих самостійною працею, так і членів робітничих родин, припадало 1167 тис. душ. Отже тоді, в 1926 році та група жінок, яка мала більші права на хліб, працю й освіту складала тільки 7 прц. всього жіноцтва України. Правда, з того часу, особливо за часів пятилітки число жінок-робітниць зросло, проте і тепер вони все ж складають незначний процент цілого жіноцтва в Україні. Погляньмо тепер, як зазначене там притягнення жінок до самостійної зарібкової праці. Тут будемо розріжняти жінок, що працюють як службовці в радянських установах і жінок-робітниць. Щодо кількости жінок працюючих у радянських установах, то перепис 1926 року вказує, що на 750.130 службовців на жінок припадало число 277.741, себто, що 37 прц. всіх службовців України складали жінки. Проте це імпозантне число жінок-службовців набирає цілком іншого характеру, коли ми розглянемо ті професії, де працюють жінки. Справа полягає в тому, що до службовців перепис включив і особисту прислугу, де жінки складають майже всі сто процентів і число їх у цій професії рівняється 101.248. Коли до особистої прислуги ми додамо ще жінок з молодшого обслужного персоналу, де їх зараховують 41488, то побачимо, що жінок, які займають кваліфіковані посади буде всього 135005, себто тільки яких 18 прц. усіх службовців. Найсвячніше репрезентовані жінки серед медичного і санітарного персоналу, де крім лікарів зараховують акушерки, фармацевтки, сестри жалібниці, санітарки: в цьому фаху жінки складають 60 прц. всіх службовців цієї категорії, на другім місці щодо кількости репрезентованого там жіноцтва стоїть культурно-освітній персонал, де зараховують 54 прц. жінок. Мінімальна кількість жінок серед провідного персоналу всього 7 прц., юридичного 6 і пів, технічного 3 і пів прц. Нам буде цікаво довідатись, чи займає *українська* жінка серед радянських службовців те місце, яке належиться їй згідно з відсотковим відношенням між нашим і іншими народами, що заселюють Україну.

Ми знаємо, що згідно з переписом 1926 року відсоткове відношення між окремими національними ґрупами на Україні, отже і відношення між численністю жінок ріжних національних ґруп було таке: українок — 80.8 прц., росіянок — 8.4 прц., жидівок — 5,6 прц. Тимчасом у складі жінок-службовців українок було лише 55,5 прц., росіянок — 26.5 прц., жидівок — 12.4 прц. Мусимо ствердити, що жінка українка не лише не займає того місця, яке їй належиться щодо її численности, але є та незначна її участь у радянському апараті поширюється на некваліфіковані наймізерніше платені професії. Отже на кваліфікованій праці, згідно з тим переписом бачимо лише 40 прц. українок, 60 прц. їх працюють у некваліфікованих професіях. Росіянки репрезентовані в обох категоріях більш-менше рівномірно. Зате на жидівок припадає 86 прц. кваліфікованих професій і лише 14 прц. некваліфікованих. Правда, можна шукати пояснень у цьому нерівному розподілі роль між жіноцтвом ріжних національних ґруп в тому, що українська ґрупа складається в більшости з селянства мало підготованого до провідної ролі, але тут мусимо згадати слова Леніна, що завданням большевицької влади є „навчити служницю кермувати політикою“. Між тим на провідних посадах бачимо саме представниць тої національної ґрупи, яка постачає найменше служниць.

Лідія Садовська (Прага).

(Далі буде.)

Підготовляють ґазову війну.

ЛЬОНДОН, 28. 6. ПАТ. Преса з великим обуренням подала вістки про істнування в Німеччині тайного уряду під назвою „Люфтґазанґріф“, який працює над плянами ґазової війни. Цей уряд зладив плян затроїти ґазами підземні залізниці в Льондоні і в Парижі, кидаючи до підземелля ґазові бомби крізь продувні отвори. Підчас летунського нападу на місто підземні залізниці будуть схоронищами для населення. Тому кидання ґазових бомб до підземелля вигубило би ціле населення. Преса пише що Німеччина перевела спробу з нешкідливими бомбами в Льондоні і в Парижі.

По широкому світі.

— Президент поліції у Данціґу припинив на 6 місяців орган соціял-демократичної партії „Данціґер Фолькштіме“ за нарушення конституції.

— Британський уряд переслав каблем ноту урядові Злучених Держав з пропозицією узгляднити сплату военних довгів.

— Гендерсон покинув секретарство Лейбор Парті висловлюючи згоду сповняти обовязки касієра.

— Ґен. Дебеней виїхав до Кракова і оглянув копальні соли у Величці.

— Румунська влада відобрала поштовий дебіт „Ілюстрованому Курєрові Цоденному“.

— Буджетовий недобір Франції за 1934-ий рік сягає до 2-ох міліярдів франків.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

Морська конференція не відбудеться.

Зброєння В. Британії.

„Морнінг Пост" повідомляє, що британський кабінет оголосить незабаром заяву про розброєння. Міністерство летунства опрацьовує плян з метою створити з В. Британії одну з найсильніших світових летунських держав. Тому делегати В. Британії у вступних балачках про підготовку морської конференції з делегатами Злучених Держав заявили, що В. Британія збільшить вельми свою фльоту. В. Британія домагається підвишки числа кружляків з 50 на 70. З цієї причини кружляють поголоски, що морської конференції взагалі не скличуть — найближчого року. Тоді В. Британія ще більше змінила би свою фльоту, ніж плянує це тепер зробити.

ЛЬОНДОН, 28. 6. ПАТ. Вчора почалися перервані балачки між делегаціями В. Британії і Злучених Держав. Британська делегація видвигнула плян побільшення своєї фльоти, коли би не дійшло до нового морського договору. Делегація Злучених Держав стримується від балачок на цю тему. Зате американська делегація пропонує продовжити морський договір на один рік або заключити новий договір.

Японська преса пише, що уряд Злучених Держав рішив відсунути морську конференцію на необмежений час.

Агенція „Ренго" повідомляє, що на випадок відсунення конференції Японія буде вважати морські договори, заключені у Вашингтоні і в Льондоні, зірваними.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІЯЛИ ВОВНЯНІ ТА ІНШІ — найдешевше в текстильнім магазині „ТАНИЙ СКЛЕП" — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 8.
90/35

І матеріяли... і коліри... і руки... хоронить... LUX

Велика катастрофа у французькому порті.

Два кораблі і багато людей потонуло.

У французькому порті Льоріен зударилися у вівторок 26. червня ц. р. два кораблі, „Просперіте" „Маріянж" і оба затонули. На кораблі „Просперіте" находилося біля 200 портових робітників. У кабінах, затоплених кораблів, находилися дуже багато людей, які не виратувалися. Дотепер видобуто 6 жертв катастрофи. Офіційний комунікат каже, що в порті Льоріен затонув тільки один корабель, а другий тільки ушкоджений. Вбиті і ранені це робітники, які вертали до своїх домів.

Новий кодекс про зобовязання.

Поділ зобовязань. — Вступні поняття. — Договір

I.

Кілька днів, бо від 1. липня ц. р., стане обовязувати новий закон про зобовязання. Одночасно з днем 1. липня ц. р. перестають діяти теперішні постанови про зобовязання: австрійського цивільного кодексу з 1811 р. на просторі Галичини;

І. частина X. тому Збірника Законів (російських) на просторі Волині, Полісся та Підляшшя

постанови про зобовязання цивільного кодексу Наполеона на просторі Холмщини.

Новий кодекс про зобовязання вводить нові багато основних змін у правних постановах, які нормують взаємини між поодинокими людьми.

Новий кодекс залишає ще деякі постанови про зобовязання, унормовані давнішими кодексами (нпр. умова про застав) і деякі польські закони про зобовязання, як ось закон про охорону льокаторів, грошеву лихву і т. д. Повної уніфікації законних постанов про зобовязання новий кодекс не вводить. Кодекс обіймає 645 статтей та оголошений у „Деннику Законів" дня 27. жовтня 1933 р. ч. 82. і нормує такі взаємини між людьми, які виплmивають з: 1) продажі, 2) поруки, 3) заміни, 4) даровизни, 5) найму, 6) аренди, 7) вигоди, 8) позички, 9) умови про працю, 10) умови про твір, 11) посередництва, 12) переховання, 13) заставу, 14) спілки, 15) ренти, 16) обезпечених умов та 17) гри забави. Тому бодай здебільша обговоримо найважніші постанови про зобовязання

СУТЬ ЗОБОВЯЗАННЯ.

Зобовязання, це правні взаємини найменше між двома особами. Одна з них має право домагатися від другої точно означеної поведінки чи то сповнення обовязку, який дає матеріяльну користь другій особі. Особа, яка має право домагатися виконання обовязку називається вірителем. Особа, яка сповняє обовязок, називається довжником. Суть зобовязання в тому, що довжник обовязаний щонебудь дати, зробит, не чинити, стриматись від чогось, або зносит щонебудь у користь вірителя.

КОЛИ ПОВСТАЄ ЗОБОВЯЗАННЯ

Джерелом зобовязання є свобідна воля найменше двох осіб, далі їхнє ділання та ті правні події, з якими закон звязує повстання зобовязань. Тому зобовязання повстане тоді, коли бодай одна особа виявить свою волю (нпр. оголосить нагороду за згублену річ), або дві особи заключать якийсь договір (нпр. купівлі-продажі і тп.).

Другим джерелом зобовязання є людські ділання, а саме:

1) правні ділання, де нема справді виявленої волі, тільки обовязок (нпр. находка чужої річ та обовязок її віддати), або

2) безправні ділання, які накладають обовязок дати відшкодування за заподіяну кривду (нпр. побиття людини). Невиконання своєчасно принятого зобовязання теж накладає обовязок відшкодування (нпр. незаплачення ціни купна). Третім джерелом зобовязань є такі правні події:

1) природні події, в яких людина є учасником (народини дитини, смерть людини), або без участи (пожежа і т. п.);

2) духове наставлення людини (добра або зла віра).

ПОДІЛ ЗОБОВЯЗАНЬ.

Зобовязання бувають:

1) цивільні — коли віритель може доходити своїх прав у суді на випадок незаплати чи невиконання обовязків;

2) природні — коли таких прав немає (виграної суми не можна доходити в суді);

3) подільні або неподільні, коли довг, або вірительність можна поділити на стільки рівних частей, скільки є довжників чи вірителів;

4) замінні, коли довжник може одно зобовязання замінити на друге (може дати коня або корову чи гроші за коня або корову);

5) солідарні, коли кожний з довжників відповідає за цілий довг.

У щоденному житті воно виглядає так, що віритель може домагатися заплати цілої своєї претенсії від одного з довжників. Може теж домагатися сплати від всіх довжників або від декількох. Словом, коли віритель не стягне претенсії від одного довжника, може домагатися від другого. Солідарний довжник може боронитися в суді замітами, які він особисто може видвигнути проти вірителя (нпр. неналежність довгу, бо віритель має заплатити довжникові таку саму квоту), або тільки замітами, спільними всім довжникам. Заплата одного довжника звільняє всіх інших довжників від дотичного зобовязання. Тоді довжник, який заплатив вірителеві, має право домагатися від інших співдовжників звороту довгу.

Коли один зі співдовжників не може заплатити, тоді його частину довгу мусять заплатити інші співдовжники.

ВИЯВЛЕННЯ ВОЛІ.

Кодекс постановляє, що віритель і довжник чи пак діючі особи (сторони) можуть виявити свою волю не тільки словами, але теж загально принятими знаками (нпр. на запит чи годиться, потакує головою) та такою безсумнівною поведінкою, яка виявляє згоду приняти на себе зобовязання та його зміст.

НЕВАЖНІСТЬ ВИЯВЛЕНОЇ ВОЛІ.

Коли людина виявить свою волю в стані непритомности, не є здібна до правних ділань (неповнолітна), або — буцімто („pozornie") заключує договір з другою особою, тоді виявлена воля є неважна. Коли через здогадний договір третя особа, яка діяла в добрій вірі, могла понести втрату, тоді така правна чинність не може принести її ніякої шкоди.

ДОГОВІР.

Однозгідна воля двох осіб доводить до договору. В договорі одна особа зовязується до чогось, а друга годиться виповнити свій обовязок. Предметом договору може бути повстання, зміна або вигаснення якихнебудь правних взаємин, а саме: договір про купівлю-продажу, позичку, заміну і т. п.

НЕВАЖНІСТЬ ДОГОВОРУ.

Договір, якого зміст або ціль противиться публичному ладові, законові або добрим звичаям, є неважний.

ВСТУПНИЙ ДОГОВІР.

Особи, які в майбутньому зобовязуються заключити точно означений договір, мусять зладити на письмі вступний договір і подати точний речинець. Коли до року особи не заключать договору, тоді вступний договір вже не обовязує.

Сензаційні несподіванки в афері Ставіського.

Комісар поліції приятелем Ставіського.

ЛЬОНДОН, 28. 6. ПАТ. В афері Ставіського наступив сензаційний зворот. Відомого комісаря поліції Боні, який вів слідство в справах Ставіського та судді Пренса, переслухав слідчий суддя декількома наворотами. Посол Анріо зізнав, що ком. Боні жив по приятельськи зі Ставіським. Такі самі зізнання склали секретар Ставіського Романіо і посол Мандель. Комісар Боні, за винагородою 100 фунтів штерлінгів і заплатою рахунків у кравця, виєднав для Ставіського документ тотожности і таким чином забезпечив його перед наслідками доносів, що займається большевицькою пропагандою. Розмову ком. Боні з представником Ставіського підслухали поліційні агенти. В найближчих днях відбудеться конфронтація між ком. Боні та секретарем Романіо і пос. Манделем.

ПАРИЖ, 28. 6. ПАТ. Слідчий суддя переслухав учора головного помічника Ставіського Пігалія. Він заявив, що після викриття зловживань і обманства, Ставіський відбув нараду зі своїми приятелями адвокатом Рібо, Романіо та Пігалієм. Тоді Романіо передав Ставіському, на його бажання, револьвер. Пігаліо запевняє, що щойно тоді довідався правдиве прізвище Ставіського.

Політична недуга Мекдональда.

ЛЬОНДОН, 28. 6. ПАТ. Мекдональд виїзджає в суботу 30. червня ц. р. до Шкоції на кілька днів, а опісля виїде на довший відпочинок на Середземне Море. У політичних колах у Льондоні кружляють поголоски на тему тримісячної відпустки премієра Мекдональда. Кажуть, що Мекдональд не хоче виступити в палаті громад з додатковим буджетом на зброєння. Всеж таки британський уряд рішився одержати додатковий буджет уже в липні ц. р. від парляменту на розбудову військового летунства. Затверджений проєкт у 1923 р. передбачував за 10 років розбудову летунства до 52 ескадр. Одначе дотепер збудовано тільки 43 ескадри. Додатковий буджет має бути призначений саме на розбудову 9 летунських ескадр. Премієр Мекдональд не хоче цими справами особисто займатися і тому залишає їх свому заступникові Болдуінові, а сам виїде на відпустку.

Демонстрація японської фльоти.

Фльота Злучених Держав відбуває маневри біля Аляски. Японський уряд вислав дві ескадри гидропланів на півостров Шаншан біля Філіпін. 6 це японська демонстрація проти маневрів фльоти Злучених Держав.

Великий Театр
нині 29. VI.
год. 7·30 веч.
год. 3·10 поп.

Водевіль
„Подорож по Варшаві"
в інсценізації Л. Шіллера
„Фрайляйн Доктор"

Театр Ріжнородностей
нині 29. VI.
год. 7·30 веч.
„Любко то я"

Великий політичний процес у Станиславові.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

Підс. **Юрко Онишкевич** зізнав, що до табору вислав його добре знайомий Вреців. З тією метою доручив підсудному поїхати до Надвірної і там отримає вказівки від одного провідника. Біля села Пнева підсудний мав зустрінутися з іншими. На стації мав ждати на підсудного командант табору. І дійсно в Надвірній ждав на підсудного невідомий командант табору, який приказав йому йти до Пнева, де зустрінеться з іншими. Провідник залишився ще в Надвірній, щоби закупити харчі.

У Пневі придержав підсудного поліціянт, який завів його до громадського уряду, де зустрінув теж інших підсудних. На питання прокуратора каже, що не знає Вреціва. З підсудних знає тільки Роману Чорну та Урбана.

Підс. **Явний** про свій виїзд до Надвірної довідався від команданта, якого прізвища не подає. Підс. Роману Чорну знає, яка була його нареченою. Її пізнав підсудний ще в 1932 р. На питання предсідника каже, що не виявить прізвищ провідників „Пласту".

Мін. Барту про свої успіхи за кордоном.

ПАРИЖ. 28. 6 ПАТ. Економічна і фінансова агенція оголосила розмову свого представника з мін. Барту на тему його поїздок до Букарешту і Білгороду. Міністр заявив, що в обох столицях обговорив взаємини Франції до СССР, наддунайських держав та Італії. Згадуючи про СССР мін. Барту підкреслив, що географія кермує історією. Зусилля французької політики в цім напрямі відомі всім. Знає про них Льондон і Берлін від французького амбасадора та польський уряд з розмови з мін. Беком. Згадуючи про договір взаїмної допомоги міністр висловив сподівання, що його підпишуть усі держави. На питання про договір між Францією, Югославією та Італією, мін. Барту відповів, що покищо присвячує увагу договорові між північно-европейськими і середземноморськими державами. Мін. Барту не сумнівається, що між Францією і Італією наладнаються взаємини, які закінчаться дружнім договором. До Італії поїде тоді, коли зміняться умовини між обома державами. Міністр дуже вдоволений вислідами своїх поїздок до Румунії та Югославії. Згадав, що господарські взаємини з Румунією та Югославією покращають, що прирікли уряди обох держав. Вкінці заявив, що після тієї поїздки вірить глибоко в европейський мир.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання та всякі товари
З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ" — Ст. ЗАЛЕСКА
вул. Галицька ч. 18. 89/55

Японія будує кораблі для Туреччини.

„Дейлі Експрес" повідомляє, що турецький уряд замовив у Японії два нові кружляки, два контрторпедовці і пять підводних човнів. Оферта японських корабельних варштатів була дуже корисна для турецького уряду, бо ціна за нові кораблі куди нижча, ніж ціни на світових ринках.

Великий страйк ткачів у Злучених Державах.

ВАШИНГТОН, 28. 6. ПАТ. 75 тисяч ткачів у Злучених Державах проклямувало страйк на 2. липня ц. р. Робітники домагаються підвишки заробітків і аменшення годин праці. Ситуація дуже напружена.

KATOL ВБИВАЄ КОМАХИ НАСІКОМИ
1/16 Японський 19—20

Зміни в польському уряді.

ВАРШАВА, 28. 6. ПАТ. Нині вполудне президент Польщі приняв на замку премієра і міністра внутрішніх справ проф. Козловського, який зголосив свою димісію зі становища міністра внутрішніх справ, і димісію міністра хліборобства Бронислава Наконечніков-Клюковського. Президент приняв димісії і призначив міністром внутрішніх справ Маріяна Зиндрам Косцялковського, а міністром хліборобства Юліяна Поньятовського, куратора лицею в Кремянці. Одночасно уступили з уряду віцеміністри: внутрішніх справ Дольяновський, суспільної опіки Дух та Кароль Касінський і Вацлав Карвацький. Державний підсекретар з міністерства скарбу Вінкентій Ястшембський став віцеміністром міністерства суспільної опіки. На його місце прийшов до міністерства скарбу Едвард Вернер. Колишній міністр хліборобства Наконечніков-Клюковський буде призначений воєводою, а віцеміністр Кароль Касінський поверне до Державного Рільного Банку.

—o—

Лет братів Адамовичів.

ЛЬОНДОН, 28. 6 ПАТ. З братами Адамовичами, що летять на червоно-біло-синьому літаку, летить данський летун Гольґер Гоіріс. Він знає добре цю дорогу, бо в 1921 р. летів тим самим літаком із Гарбур Ґрейс у Новій Фундляндії до Крефельду в Надренії. Данець летить із Адамовичами до Гарбур Ґрейс, а відти Адамовичі полетять понад Атлантик самі.

НОВИНКИ

— **Українське ремесло в історичному розвитку.** На таку тему виголосить проф. д-р З. Кузеля 29. ц. м. виклад в салі Укр. Наук. Інституту в Берліні.

— **Міжнародні академічні виклади в Ґдині.** Колегія міжнародніх академічних викладів, до якої належать колишній міністер Г. Глівіц (Варшава), проф. Р. Домінік (Брно), проф. К. Ластовка (Братіслава), проф. В. Стайнов (Софія), проф. Т. Гілярович (Варшава), проф. А. Йовановіч (Білгород), організує літні виклади з відчитами інституту адміністраційних і господарських наук в часі від 15. липня до 1. серпня ц. р. у Ґдині. До співпраці при викладах інституту культур славянських народів запрошений Український Науковий Інститут у Варшаві, що делегує свого члена проф. Б. Лепкого для виголошення чотирьох відчитів про українську літературу, які відбудуться в днях 22., 23. і 24. липня 1934 р.

— **Іспит зрілости в українській державній гімназії** (головне заведення) у Львові скінчився перед кількома днями таким вислідом: Відділ А) Здали іспит зрілости: 1) Бабій Богдан Роман, 2) Бартош Роман, 3) Бойко Мирон Олександер, 4) Цап Михайло, 5) Добрянський Іван Олександер, Домбровський Олександер Володимир, 7) Ґадівський Василь, 8) Ґілета Михайло, 9) Гординський Володимир, 10) Малей Станислав, 11) Потятиник Іван, 12) Прочишин Лев, 13) Рожак Мирослав Антін, 14) Семенюк Іван, 15) Смолинський Лев, 16) Сумик Августин. При письменнім іспиті репробовано 7, при устнім 1; відступив у часі устного іспиту 1. У відділі Б) здали іспит зрілости: 1) Буршта Микола, 2) Дідик Осип Антін, 3) Ковалів Іван, 4) Кулик Роман, 5) Магоцький Володислав, 6) Макогін Володимир, 7) Марчук Володимир, 8) Міцковський Льонгин, 9) Нагірний Остап Василь, 10) Тимчук Роман Ярослав, 11) Ванюга Степан Іван, 12) Великанович Олександер Тарас, 13) Журавський Остап, 14) Лис Антін. При письменнім іспиті репробовано 8; при устнім 9.

— **З нових польських досягнень.** В Устечку над Дністром посвятили площу і фундаменти під будову „Дому Стшелецк-ого". Площу дарувала громадська рада. — У Хриплині під Станиславовом приступили теж до будови „Дому Стшелецк-ого". Посвячення площі і фундаментів назначене на неділю 1. липня ц. р. — У містечку Маріямполі, пов. Станиславів, посвятив недавно епископ д-р Базяк фундаменти під новий костел. Це буде третій з черги костел у тому містечку.

— **Канадійська бібліотека ім. І. Боберського.** В Канаді довший час відчували потребу окремої установи, що збирала би документи життя й праці українців у Канаді. Тими документами є всякі українські книжки, часописи з оповістки, друки в англійській мові, що торкаються українців, листи, рисунки, світлини й ріжні памяткові предмети. Початок до заснування такої установи дав проф. І. Боберський, який призначив на те свою бібліотеку, збірку рисунків, світлин і ріжних предметів, які він збирав від свого приїзду до Канади в 1920 аж до 1933 р. Збірку проф. І. Боберського творять: 69 річників часописів, 2.727 книжок українській і англійській мові, 6.186 рисунків і світлин, фільмові світлини, світлини на скляних плитах, ріжні кліші та уладження. Збірка стала власністю окремої установи, що називається „Канадійська Бібліотека", над якою має нагляд Товариство опіки над українськими поселенцями ім. св. Рафаїла в Вінніпеґу. Рішенням управи цього т-ва устійнено назву тої установи з додатком ім. І. Боберського. Знаком бібліотеки є бобр, що стинає дерево для будови загати. Управу бібліотеки творять: К. С. Продан як голова, Д. М. Ільчишин секретар, Е. Василишин скарбник, о. П. Божик організатор купна дому для бібліотеки і С. Савула правний дорадник.

— **Трудноші з нострифікацією.** Медичні факультети польських університетів роблять щораз більші трудноші студентам, що стараються за нострифікацію дипльомів, осягнених за границею. Доказом цього найновіший факт, що кільканацять нострифікантів, які зголосилися у варшавськім університеті, одержали від виділової ради медичного факультету письмене повідомлення, що їхні подання будуть розглядані аж в академічному році 1937-8. Значить, в найближчих трьох роках число місць, передбачених для нострифікантів, зовсім вичерпане.

— **За кольпортажу протидержавних летючок.** Перед станиславівським трибуналом присяжних суддів станули Олекса Лесів і Сидір Гулик з Темешовець, обвинувачені в поширюванні протидержав. літератури. Лесева засуджено на 4 роки, Гулика на 2 роки вязниці.

— **Буря на Покутті.** В ночі на 26. ц. м. над Покуттям перейшла сильна буря з громами та зливою, наслідком чого піднісся стан рік. В Іспасі грім убив одного пастуха.

— **Осторога перед обманцем.** Дійшло до мого відома, що якийсь обманець ходить по наших інституціях і приватних мешканнях та представляється як політичний вязень, що вийшов недавно з вязниці і не має на дальшу подорож. При цьому предкладає листу чи пак посвідку, на якій є підписаний хтось із „Червоної Калини" і я. Очевидно, і посвідка і підписи сфальшовані. Отсією дорогою остерігаю наше громадянство перед ошуканцем. — Львів, 28. 6. 1934 р. — **о. д-р Осип Кладочний,** кап. укр. вязн.

— **Чи державний скарб відповідає за злочин поліцая?** На поліційній станиці в Ілжі під Кельцями побито тяжко Яна Стаховича, наслідком чого він помер. Справа пішла перед суд, який засудив винного постерункового Томаса на 7 літ вязниці. Тепер родина Стаховича виступила з претенсіями до державного скарбу, домагаючись відшкодування. На розправі в цивільному суді представник прокураторії спротивився цьому домаганню, виходячи зі становища, що державний скарб не може відповідати за злочин державного службовця. Однак суд був іншої гадки і рішив допустити свідків.

— **Варварство на очах публики.** В середу 27. ц. м. прохожі на Губернаторських валах проти вул. Скарбківської у Львові були свідками жахливої сцени: пять рослих драбів напали якогось молодця з довжезним волоссям і так його збили, що він окровавлений відійшов кілька кроків і впав на пісок, що швидко почервонів від калюжі крови. Що сталось з ним дальше, наш інформатор не знає, бо відійшов. Не знати також, які це були порахунки. Драби ніким не спинені відійшли у верх валів. Було це в білий день, по 18-ій годині. Довкола не було ні одного поліцая.

Товари блаватні
вовни, шовки, полотна, постіль
Ф. Ожеховський
Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
2/78 116—180 Телефон 25-55.

...ЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧА, МУЖЕСЬКА У ВЕЛИ... ...по цінах дуже низьких. Поручає ...ЗИГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ вул. Бой... ч. 4. 132—1:0

І. Е. Митрополит Андрей благословить III. Крайовий Здвиг Українського Сокільства.

Старшина „Сокола-Батька" одержала такий лист:

До Видільної Старшини Рух. Т-ва „Сокіл-Батько" Львові.

На цне письмо Старшини Сокола-Батька повідомляю, що годжуся бути членом „Здвигового Чесного Комітету" для відсвяткування 40-літнього Ювилею Тов. „Сокола-Батька" III. Краєвим Здвигом Українського Сокільства в днях 26.—2. 7. ц. р.

Рівночасно пересилаю найкращі побажання для праці Старшини „Сокола-Батька", як також для всіх членів товариства та їх родин Архієрейське Благословення.

Львів, дня 22. червня 1934.

†Андрей, Митрополит.

— **Самогубство.** У вівторок вечором кинувся під поїзд, що їхав зі Львова до Тернополя, між личаківським і підгаєцьким мостом, 19-літній гімназійний абсольвент Володимир Лесів із Богданівки. Батько самовбивника є тепер у заведенні для невилічних. Як він довідався, що якийсь молодий чоловік згинув під колесами поїзду, прочуття сказало йому, що то його син.

— **Львівська хроніка.** У фабриці чеколяди „Бранд" застрайкувало 300 робітників. — Рятункова поготівля відвезло до шпиталю 32-літнього Завчика, що затроївся мороженим, купленим на вулиці. — Арештовано Катерину Криську з Кпарова, що не маючи з чого жити, покинула літнього сина на вулиці, а сама втікла. — На вул. Пілсудського трамваєвий віз переїхав 70-літну Людмилу Федоровичеву, вдову по раднику воєвідства і тяжко її поранив. — На Місіонській площі зімліла з голоду зарібниця Софія Рафів. На вул. Казимирівській з тої самої причини зімлів безробітний Маріян Плонтчевин.

— **Краєва хроніка.** В Ярославі арештовано вчителя торговельної школи Робаковського за поширювання вісток, що зневажали пок. мін. Перацького. — Почтову агенцію в Ляцкім Малім пов. Золочів звинено і громаду зі сусідніми селами приділено до почтової агенції в Кнку. — До хати Леся Яворського в Лугу біля Надвірної добулися в ночі кількох озброєних опришків і зажадали грошей. Стрінувшись з відмовою, побили домівників і вкрали всю гардеробу. — На вершку Гевонту в Татрах застрілився 41-літний Степан Маєвський, технічний урядовець зі Щучини біля Білостоку. — В ці Гнівні коло Теребовлі утонули підчас купелі два вояки з 9. п. уланів, а саме капраль Ян Кріковський та улан Каз. Вісньовський. — На сіножаті біля Селиск під Замостям грім убив Анну Лучкіну, що сховалася під дерево.

— **Убив свого товариша і скінчив самогубством.** У Варшаві на Повонзках безробітний Микита Банко убив свого товариша Едварда Коія, теж безробітного. Опісля тяжко зранив себе. Причина самогубства матеріяльна нужда.

— **Страйк консументів** організують націонал-соціялісти в Австрії. Щоби зменшити доходові джерела державного скарбу, вони закликають бойкотувати тютюневі вироби, вино, пиво та горілку, не купувати люксусові товари, не їсти м'ясо і т. п. Є це артикули щоденного вжитку, обложені високим податком або акцизою. Міліони летючок розкинено у Відні та на провінції. Влада оголосила обіжник, яким грозить строгими карами на організаторів страйку консументів.

— **Смерть визначного артиста.** Один із найбільших німецьких артистів Макс Паленберг згинув падаючи з літаком біля Карльсбаду. Причина катастрофи невідома. Паленберг їхав на гостинний виступ до Карльсбаду; його дружина славна німецька артистка Фріці Массарі.

— **Розстріляні за пияцтво.** Совітський уряд веде гостру боротьбу проти пияцтва. Східньоевропейські народи з природи здібні, але споживання високопроцентових алькогольних напитків розстроює їх нерви так, що вони виявляють мало життєздатности й проживають переважно в царстві мрій і безтяму. Цими днями поставлено перед суд у Москві чотирьох шоферів, яких найдено на підпитку в їх автомобілях. За це засудив московський суд усіх чотирьох на кару смерти й їх розстріляно.

Купелеві плащі 8·50
Матеріял на купелеві плащі 140 шир. зол. 4·50 та купелеві ручники у великім виборі „ЗНАВАТЧИЙ БАЗАР", Н. ГІНТЕЛЬМАН Львів, Бойма ч. 12. 17/73

З ДОРОГИ ЖИТТЯ.

Тяжко жить на світі, а хочеться жить...

З кожною дниною важче жити. Заробітки меншають, платні й емеритури обнижують, а податки, родина, апетит і спрага ростуть непомірно.

Люди роздумують, промишляють над новими винаходами, над новими джерелами приходу, над новими заробітками. Скликують віча, наради, сходини, але це до нічого не веде. Багато людей „забирає голос", друга, реальніше думаюча половина, забирає чужі пальта, капелюхи, кальоші і парасолі (мабуть з розсіяння) і не дожидаючи ухвалення (через аклямацію) постанов, зневірена, огірчена — непомітно покидає світлі збори.

Тому серце моє розпирає радість, як „прочую через люди", що хтось у цих важких часах зробив якийсь новий винахід, знайшов нове джерело, чи новий спосіб заробітку. А показується, що можна. Треба лише мати „концепт". Все одно чи гигієнічна пекарня, чи фабрика стерилізованої цикорії, чи копальня муштарди. Не треба навіть вигадувати ніщо нового. Вистане старі концепції переробльовувати, удосконалювати і модернізувати.

І — слава Богу — є в нас людці, що це роблять, навіть з успіхом.

*

Був колись у Львові старий Курковський (батько того, що якось недавно відкрутив газові курки і добровільно перенісся у кращий світ), багатий власник великого похоронного заведення. Мав чотири пари на чорно помальованих коней, а одну пару білих, мав три чорні каравани, а один синій, мав залізну енергію і сприт.

Цілими днями відвідував шпиталі, клініки, санаторії та приватні доми і розвідував у лікарів, хто з недужих має певний пропуск на „гімелькомандо". Такого негайно відвідував, все з парасолем або паличкою в руці і в часі жалібно-спочутливо-сердечної розмови непомітно брав міру на домовину. З прислужного магістратського бюра діставав кожного ранку спис зголошених небіщиків і негайно являвся в їх домі в чорному одязі з заявою найглибшого спочування та при цій нагоді предкладав коштоспис похоронів.

Підприємство процвітало і било по голові всіх конкурентів.

Молодий Курковський цього вже не вмів.

Тому одної ночі відкрутив газові курки і пішов дорогою клієнтів свого батька.

Так буває в житті, не лиш у приповідці, що хто чим торгує, від того й гине.

*

Виходить у Львові невинний часопис „Wiadomości Parafjalne". Мав він окремого похоронного референта Ц. Скородинського, якого завданням було обійти рано місто, перечитати всі клепсидри, записати їх, а опісля відвідати небіщиків, скласти родині кондоленцію в імені згаданої редакції і широких кол громадянства, що в покійному (імярек) втратило визначного діяча, дисциплінованого члена нації, тихого і ревного добродія, оборонця Львова з відтинку 606 і т. д.

Крем зол. 0·40—2·60. Олійок зол. 1·—, 2·— і 3·50.

В імені редакції не забував він добавити, що посмертна оповістка такого заслуженого діяча сама собою появиться, але якби родина забажала собі, щоби це зробити в більших розмірах (як зрештою покійник на це заслужив), то треба би заплатити 50 зол., а якби помістити світлину покійника (що є просто річчю необхідною) то це коштувало би ще марних 50 зол.

Місяці минали, люди вмирали, редактор збирав грошенята і містив у „Wiadomości-ях Parafialn-их" посмертні оповістки і світлини світлих постатей принагідних небіщиків.

Фактичним редактором згаданого часопису є наймолодший канонік латинської капітули о. Хвірут. І вийшло диво.

У помешканні молодого крилошанина при вул. Рутовського стало щось страшити.

Дзвонили шиби, тріскали шкла від лямпи, в кафлевих печах заводило, у кімнаті появилася тьма тарканів, а згодом стали приходити живі люди зі скаргою, що заплатили за посмертну оповістку (імярек), яка до цієї пори не появилася.

Вкінці виснилося, що посмертний референт інкасував денно за 5—6 небіщиків, а поміщував оповістку про одного.

З того часу „Wiadomości Parafjalne" дали собі спокій з небіщиками і відступили їх „Gazet-і Porann-ій".

*

І в нас зацвіла така вітка громадського промислу. Маємо своє похоронне заведення, навіть на ширше закроєну міру, бо крім похоронів „полагоджує" весілля й хрестини. Має навіть свій власний хор.

Мають жиди похоронні плачки, маємо ми похоронних ревунів.

Чи не геніяльна ідея?!

Дванацять співаків, дванацять статистів, кілька пісень і — сотка як з неба впала. Статисти по золотому, співаки по два, а директор хору та імпрези емеритований асесор скарбовий 64 зол.!

Все було би остаточно в пор[illegible]. Лиш є деяка несолідність у цілому бог[illegible]ому і богоугодному підприємстві.

Не можна йти до чужої хати [illegible]дати кондоленції жінці і заявляти готов[illegible] звеличати память покійника співом на похоронах (очевидно за 100 зол.), коли той покійник ще живе на клініці, а лікарі сказали жінці, що за два-три дні можна його буде забрати до хати.

А було так...

Старий Курковський таких помилок таки не робив..

Тиберій Горобець.

— **Родинне диво.** В містечку Гороща під Білостоком 64-літна Анна Теслюкова повила дитину. Не булоб у тім нічого дивного, якби не те, що вона вийшла замуж у 17-ому році життя і поховала вже двох чоловіків. Найстарший її внук має тепер 25 літ, а стрий його находиться ще в пеленках.

— **Напад на цирк.** На мандрівний цирк Држевецького у Хростові коло Познаня напало в часі вистави вісьмох замаскованих бандитів, які стероризували публику, здемолювали і підпалили цирк та забравши з каси готівку 100 зол., втікли. Кілька осіб із циркового персоналу потерпіли рани. На другий день поліція арештувала учасників нападу.

— **Ґрафольоґ фальшівником.** Знаного французького графольоґа Равля Мерлена з Марсейлю арештовано на днях за дивну провину. Він заснував школу, в якій вчив своїх 20 учнів фальшувати почерки письма. Учні використовували знаменито набуте знання до фальшування документів і векслів. За всі ті фальшівництва буде відповідати також Мерлен.

— **Розшуки за золотим скарбом** на Кокосових островах переплатило вже багато людей життям. Яхт одного американського міліонера, що причалив недавно до Кокосових островів, знайшов одного англійця, що шукав за золотим скарбом, Джорджа Кокнеля, ледви живого з виснаження. Він був останнім з англійської виправи, що під проводом капітана Стентона вибралася на Кокосові острови шукати скарбів, закопаних піратами. Одинацять осіб з тої виправи згинуло, тільки Кокнель залишився живим. Справою занявся тепер суд. Кокнель хоче вертатись з ново експедицією на Кокосові острови.

— Не надумуйтесь довше де виїхати на ферії, бо в Гребенові є вже пансіон Яблонських, де безжурно, вигідно і весело проведете час. 1623

Спорт.

ПОГОНЬ І Б — УКРАЇНА.

Змагання цих дружин за мистецтво Окр. Ліги відбудуться у пятницю 29. ц. м. на грищі Погоні. Початок: год. 5.30 попол. Попередять змагання дружини молодших.

У неділю 1. н. м. розіграє Україна мистецькі змагання з II. Соколом на Цитаделі. Початок: год. 11 передпол.

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 29. VI. год. 3·30 поп. „Фрайляйн Доктор" ціни найнижчі
Пятниця, 29. VI. год. 7·30 веч. „Мандрівка по Варшаві" Абон. 23.
Субота, 30. VI. год. 7·30 веч. „Мандрівка по Варшаві".

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 29. VI. год. 3.30 поп. „Любко то я" ціни найнижчі.
Пятниця, 29. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я".
Субота, 30. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я".

Кіна.

АПОЛЬЬО: „Мадам Дібарі".

АТЛЯНТИК: „Світ належить до тебе" (Сеню Сакаль).

ВАНДА: „Хоробрий вояк Швейк".

КАСІНО: „Ворог у крові", „У слідчій службі".

КОЛІСЕИ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль бідних дівчат" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „В погоні за місяцем" ревія

МІРАЖ: „Шлунок перед зеркалом".

МУЗА: „Сонні Бой", „Льорель і Гарді".

ПАЛЯС: „Ракоці марш", „Прокуратор Алісія Гори".

ПАСАЖ: „Райський птах" і додатки.

ПАН: „Велика грішниця", „Син джунглів".

СВІТ: „Аріяна", „12 крісел".

СОНЦЕ: „В перехреснім вогні" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Двійник", ревія „Веселий тиждень".

ХИМЕРА: „Великий ярмарок кохання".

УТІХА: „Добраніч, Відне" і ревія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 29. червня 1934.

Відень (506,8) 11·00 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 10·30 Нар. пісоньки, **Кошиці** (269,5) Вок. концерт, **Прага** (470,2) 21·00 Концерт, **Париж** (1649) 20·45 „Боккачіо" оп. Суппе, **Білгород** (493,8) 12·05 Концерт, **Люксембург** (1303) 21·45 „Севільський цирульник" оп. Россіні, **Берлін** (356,7) 14·15 Солісти (музика, спів), 18·30 Спів. рецітал, **Гамбург** (331,9) 21·00 „Мадам Батерфляй" оп. Пуччіні, **Гайльсберг** (291) 21·00 „Люіза Мілер" оп. Верді, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт, 17·50 Два фортепіяни, 19·00 Скрипка, **Будапешт** (549,5) 17·30 Сальонова орхестра, 15·30 Віольончеля, 19·30 Пісоньки, **Мілано** (368,6) 13·00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Концерт із участю скрипака Вакара, 20·45 Оперетки „Норимберська лялька" ком. оп. Адана, „Гарна Галятея" муз. комедія Супе.

Субота, 30. червня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, **Братислава** (298,8) 19·10 Пісні трампів, 19·45 Новий рос. гумор, 20·00 „Бонна Сьорія" оп. Недбаля, **Прага** (470,2) 12·30 Концерт, **Париж** (1649) 10·15 Популярна музика, **Білгород** (439,8) 16·30 Пісоньки з орх., 19·00, 20·10 Спів, **Берлін** (356,7) 16·00, 18·20 Веселий концерт, 20·10 „Карнавал у Римі" оп. Й. Штравса, **Мінхен** (405,4) 17·30 Спів, 20·10 „Дер Егештрайк" вес. нар. песа Поля, **Осльо** (1131) 19·55 „Севільський цирульник" оп. Россіні, **Будапешт** (...49,5) 17·30 Військ. музика, 19·30 Спів, ... Концерт, **Мілано** (368,6) 11·30 Легка ...ка, 17·10 Вок. концерт (Мічелі, Сопран, Прамапро, барит.), 20·45 „Норма" оп. Белініс, **Рим** (420·8) 13·05 Легка музика, 20·45 Нар. вечір.

Львівське радіо.

Пятниця, 29. червня 1934.

8·30—10·25 Ранішня авдиція, 12·05 Метеорольог. комунікат для села, 12·10 Море в музиці, 13·05 Фейл. „Море й музика", 13·15 Легка музика, 13·45 „В таборі добровольчих робітничих дружин", 14·00 Година легкої музики, 15·00 Сільська балачка, 15·15 Кашубські пісні з гр. плит, 15·45 Рільнича торговля, 16·00 Фортепянові твори, 16·15 Популярна музика з гр. пл., 17·00 Польська нар. музика, спів, 18·00 Творець кооп. руху (Стефчик), 18·15 Польські і чужі пісні про море, 19·00 Всячина, 19·15 „Серед танку та співу" (муз. репортаж), 20·00 Вибрані думки, 20·10, 21·00 Симф. концерт, 22·00 Почт. техн. скринька, 22·15, 22·16 Спортові вістки, 22·30 Сальонова музика, 23·05 Танк. музика.

Субота, 30. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Славні співаки (гр. пл.), 13·05 Концерт сакльон. музики, 14·00 Гр. плита, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Легка музика з гр. плит, Виступ жид. театру „Ді Іdіше Банде", 17·00 Для старших дітей „Переказ про бурштинову корону", 17·25 Солісти (музика, спів), 18·00 Літер. фейл. „Що читати", 18·15 Скрипковий рецітал, 18·45 Балачка, 18·55 Промова про море, 19·05 Всячина, 19·15 Легка музика з гр. пл., 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Шопенівський концерт, 20·20 Відч. в англ. мові „Враження американки з 10-літнього побуту в Польщі", 20·45—24·00 Трансм. з Торіна: „Норма" оп. Белініс. В перерві: Веч. денник, Балачка про оперу, Комунікати.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·27 зол.

Золото: Долари 8·91—8·93. Франки фр. 34·70—35·20 Дукати 82·20—83·00, Корони 36·50—37·20, Рублі 45·50—46·50.

Срібло: Корони 0·28, Фльорени 0·70, Рублі 1·20.

Німецькі марки 188·00—191·00, фр. франки 34·80—35·00, шв. франки 171·25—172·50, фунти стерлінги 26·60—26·80, австр. шилінги 98·00—100, чеські корони 21·60—22·00, рум. леі. 37·50—39·00, бельгійські франки 123·80, данцігські гульдени 172·67 голяндські гульдени 359·55

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 28. червня ц. р. платив кооперативам за:

1 кг. масла пріма десерове	1·90 зол.
1 л. молока	0·13 зол.
1 л. сметани	0·55 „
1 к. яєць	2·25—2·70 „

Тенденція на масло, молоко, сметану та яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що 29. червня п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг. живої ваги птиці**, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Глованського 23):

Нормальні курята (пара курят важить не менше як 1·20 кг.) за 1 кг. 1·00 зол.

Кури	„	І кляса	0·80 „
„	„	II „	0·60 „

Тенденція зниж̇кова. На курята яких пара важить менше як 1·20 кг. попиту зовсім нема: також нема попиту на індики, індички, качки і гуси.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська	від до
Пшениця двірс в	16·75—17·00
Пшениця збірна	15·75—16·00
Жито однопіле	12·25—12·50
Жито збірне	11·75—12·00
Ячмінь двірський	13·75—14·25
Ячмінь на мливо	13·00—13·25
Ячмінь пастівний	11·75—12·00
Овес двір. незамоклий	13·25—13·75
Овес двірський	12·25—12·75
Овес збірний	12·00—12·25
Висівки житні	6·50— 6·75
Висівки пшеничні	7·00— 7·25
Висівки пшеничні гр.	7·25— 7·50

Ціни парітас Львів	від до
Пшениця двірська	18·25—18·50
Пшениця збірна	17·25—17·50
Жито однопіле	14·25—14·50
Жито збірне	13·75—14·00
Ячмінь на мливо	14·25—14·50
Овес двірський незамоклий	15·25—15·75
Овес двірський	14·25—14·75
Овес збірний	14·00—14·25
Мука пшенична люксусова до 40%	35·50—36·00
Мука пшен. 50%	33·00—33·50
Мука пшен. 55%	32·50—33·00
Мука пшен. 60%	30·50—32·00
Мука пшен. 65%	30·50—31·00
Мука пш. разова до 96%	22·50—23·00
М. пш. по пер. 40% д. 10%	28·50—29·00
М. пш. по пер 40% д. 20%	26·50—27·00
М. пш. по пер 50% д. 10%	25·00—25·50
М. пш. по пер. 55% д. 5%	23·00—23·50
М. пш. по пер. 60% д. 5%	20·50—21·00
М. п. посл. понад 65% д. 70%	15·50—16·00
М. пш. посл. понад 70%	12·50—13·00
Мука житня І. кат. до 55%	25·00—25·50
Мука житня І. кат. до 65%	23·00—23·50
Мука ж. II. к. ситк. до 70%	15·00—15·50
Мука житня разова до 95%	18·00—18·50
Висівки житні	6·75— 7·00
Висівки пшеничні	8·50— 9·00
Крупи ячмінні гр	25·00—26·00
Пенцак	24·00—25·00

Інші курси незмінені.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ШВАЙЦАРСЬКІ ГОДИННИКИ продає дешево Домбровський і Розважевський, Львів, Академічна 2. 6/78 6—6

В ЯСЕНІ КОЛО ПЕЛЮТОГО П. ПЕРЕГІНСЬКО прийме на харчування дітинків за поп. зголош. Северин Оноферко. 1773 2—2

4 КІМНАТИ. кухня, передпокій, лазничка, спіжарня знр. до винайму при вул. Ченстохівській 36, від 1. VII. п. р. Відомість у сторожа. 1777 2—2

З УЧИТ. ДИПЛЬОМОМ, інтелігентна панночка прийме на час ферій відповідну посаду — радо в священичім домі. — Листи під „Скромні вимоги" до Діла — Львів, Ринок 10. 1—1

ПРИЙМУ інтелігентну, зі скромними вимогами, жінку до двох дівчат і хатньої роботи. Е. Базникова, Косів к Коломиї, вул. Покутська. 1787 1—1

ІНТЕЛІГЕНТНА ЖІНКА — дуже працьовита, шукає праці до ведення господарки. Зголошення слати до Редакції „Діла" під ч. 36. 1786 1—1

ВИБАГЛИВУ обуву всілякого рода поручає **Ар-Ка** у новім льокалі, Шкоронича 17. 1790 1—2

Присилайте передплату!

Der Tag

Великий національний часопис у Німеччині

Показові числа даром висилає Verlag Scherl, Berlin SW 68

Товариство „Сирена Рекорд" Варшава — Фабрика Грамофонових плит

повідомляє отсим, що награло більшу скількість українських плит, між іншими також з українського хору Т-ва „СУРМА" у Львові. — Можна дістати у всіх складах грамофонових плит. — Ціна наших плит з огляду на знишку сирівця до продукції грамофонових плит така:

Сирена Електро 3 зол. шт. Мельодія Електро 1·80 зол. шт.

Товариство Взаїмних Обезпечень на життя і ренти „Карпатія" у Львові.

Білянс на день 31. грудня 1933 року

Чинний стан.

		Зол.	сот.
I.	Каса	5.017	60
II.	Кредитові установи	19.826	21
III.	Вартісні папери	450.059	83
IV.	Нерухомости	131.107	97
V.	Позички під застав власних поліс	51.177	72
VI.	Агенти	12.573	54
VII.	Ріжні з титулу залеглих премій	23.013	84
VIII.	Товариства обезпечень	22.133	06
IX.	Інші	1.860	00
X.	Бюрові рухомости	1	00
XI.	Інші актива	572	85
		717.343	62

Довжний стан.

		Зол.	сот.
I.	Резервовий фонд	1.763	62
II.	Основний фонд	220.000	00
III.	Обезпеченевий фонд	397.291	99
IV.	Резерва на неполагоджені платні суми на власний удїл	1.420	00
V.	Фонди і технічні резерви	3.513	25
VI.	Фонд на амортизацію вартости нерухомости	7.743	13
VII.	Агенти	2.197	22
VIII.	Товариства обезпечень	51.489	56
IX.	Інші вірителі	1.734	66
X.	Незаплачені податки й оплати	489	73
XI.	Інші пасива	18.159	77
XII.	Білянсова надвишка	11.540	69
		717.343	62

Рахунок зисків і втрат за 1933 рік.

Зиски.

		Зол.	сот.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	15.154	55
II.	Зиски на курсі чужих валют	44.941	33
III.	Інші зиски необняті подрібними рахунками	717	06
		60 812	[illegible]

Втрати.

		Зол.	сот.
I.	Білянсовий недобір в звітовому році на рах. обезпеч.	17.913	24
II.	Відписано з вартости нерухомости	2.622	16
III.	Відписано з вартости рухомости	3.104	80
IV.	Відписано з рахунку агентів	1.273	91
V.	Ріжниця курсу на вартісних паперах	24.358	14
VI.	Білянсова надвишка	11.540	69
		60 812	94

Поділ білянсової надвишки Товариства за рік 1933:

1. На запасний капітал	зол.	9 232·55
2. На спеціяльний резервовий капітал	„	1.154 07
3. На фонд на ріжницю курсів валют і вартісних паперів	„	1.154 07
Разом	зол.	11.540·69

ДИРЕКЦІЯ:

Ярослав Колтунюк в. р. Інж. Юліян Павликовський в. р. Д-р Іван Гижа в. р.

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:

Микола Заячківський в. р. Д-р Юліян Савчак в. р. Ілько Лисий в. р.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.